Διευθυντής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντής: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 23—84, 53—52
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1,50

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
Ἰουνίου
1967

ΔΩΡΟΘΕΟΥ Ἱερομάρτυρος
Ἀνατολή 5.06' Δύσις 7.41'
Ἔτος 33ον ἀρ. φύλλου 2·102

Διὰ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21ης Ἀπριλίου

ΗΝΟΙΞΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΕΛΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ἀθηναϊκὴ ἐφημερὶς ἐπικρίνει τὸν πολιτικὸν κόσμον

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Λακωνίας). Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Σπαντιδάκης ἀπηύθυνε ὁμιλῶν χθὲς ἐταῦθα κατὰ τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ περιοδεύσαντος ἐπιθεωρητὴν κυβερνητικοῦ κλιμακίου, εἰς τὸ ὁποῖον μετέχουν οἱ ὑφυπουργοὶ κ.κ. Παπαδόπουλος, Πατακάς καὶ Γεωργακέας, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς, ὁμιλῶν ἐνώπιον ὀγκώδους καὶ ἐνθουσιώδους συγκεντρώσεως Κρητῶν:

«Εἴχομεν φθάσει, ὡς Ἔθνος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἐπὶ τοῦ ὀλίγων ἡμερῶν βραδύτης ἀπόφασιν καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ εὑρίσκετο δεμένος μὲ τὰς ἐρυθμὰς ἁλυσσίδας. Ὁ στρατὸς ὑπέμενε ἀπὸ μακροῦ. Πιστὸς τηρητὴς τῶν κανονισμῶν ἐδυσκολεύετο νὰ ἐξέλθῃ αὐτῶν. Ὅταν ὅμως ἡ καταστροφὴ ἐφαίνετο πλέον σαφὴς ἠναγκάσθη νὰ ἀφίσῃ τοὺς κανονισμοὺς καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν ὑπέρτατον νόμον τῆς σωτηρίας τῆς Πατρίδος. Ἔτσι ἦλθεν ἡ 21η Ἀπριλίου 1967.

Ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἐμπρὸς ἡ φροντίς μας εἶναι νὰ προσπαθήσωμεν νὰ λησμονήσωμεν τὰ παρελθόν, ἀκόμη καὶ ἄν ὑπάρχουν μερικοί, διὰ τοὺς ὁποίους εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ μετανοήσουν καὶ νὰ θεωρήσωμεν ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς δὲν θὰ ὑπάρχουν παρὰ μόνον Ἕλληνες. Ἀνοίγομεν μίαν νέαν σελίδα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. Κυβέρνησις καὶ λαὸς ἡνωμένοι θὰ βαδίσωμεν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν πεπρωμένων. Ἡ φροντὶς τῆς κυβερνήσεως θὰ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ, ἡ προσπάθεια νὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν χώραν ἀπὸ τοὺς κυφήνας, οἱ ὁποῖοι ἔπινον τὸ αἷμα καὶ τὸν ἱδρῶτα τοῦ λαοῦ. Δὲν εἴμεθα πολιτικοί. Εἴμεθα στρατιῶται καὶ θὰ παραμείνωμεν στρατιῶται. Δέν θὰ δώσωμεν ὑποσχέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀνταλλαγμάτων. Τὸ μόνον ἀντάλλαγμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν εἶναι ἡ ἀγάπη σας καὶ ἡ συμπαράστασις. Ἔτσι νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν».

Ὁ κ. Πατακάς ἐξ ἄλλου εἶπε χθὲς εἰς Ἡράκλειον.: «Ἐθέσαμεν ταφόπετραν εἰς τὸ παρελθόν. Σᾶς ὑποσχόμεθα νὰ ἀφοσιωθῶμεν εἰς τὸ καθῆκον μας. Δὲν ἤλθομεν νὰ πάρωμεν ἀπὸ σᾶς. Ἤλθομεν νὰ σᾶς δώσωμεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργήν μας. Καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχωμεν.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Παπαδόπουλος ἐτόνισεν: «Δέν θὰ λυγίσωμεν πρὶν πραγματοποιηθοῦν αἱ ἐπαγγελίαι τῆς ἐπαναστάσεως. Ἦλθον εἰς τὴν Κρήτην διὰ πρώτην φοράν ἐπί δύο ἡμέρας καὶ ἐπιστρέφω Κρῆς.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐλεύθερος Κόσμος» ἐδημοσίευσε χθὲς ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται ἀπεριφράστως, ὅτι ἐν ὄψει τῶν τεραστίων εὐθυνῶν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου διὰ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ δημοσίου βίου καὶ τὴν κατὰ κρημνὸν πορείαν τῆς Πατρίδος, τό πρώτιστον ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως εἶναι νὰ φράξῃ εἰς τά παλαιά κόμματα κάθε δρόμον καὶ κάθε μονοπάτι ποῦ θά τὰ ἐπαν νέφερεν εἰς τὴν ἐνεργόν πολιτικήν. Ὁ δημόσιος βίος τῆς χώρας εἶχε σαπίσει. Τά κόμματα ἐξέπεσαν. Ὁ κύκλος τῆς ζωῆς των ἔκλεισε. Τώρα χρεί ἀζονται νέαι πολιτικαὶ δυνάμεις. Θεωροῦμεν παράλογον, ὅτι οἱ τριακόσιοι βουλευταὶ τῆς τελευταίας Βουλῆς εἶναι ἀναντικατάστατοι. Ὑπῆρχαν καὶ ἐλάχιστα, κατά πάντα, ἀξιόλογα πρόσωπα. Ἦλθεν ὅμως ἡ στιγμὴ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ἐάν οἱ πρωτεργάται τῆς Ἐπαναστάσεως δέν κατορθώσουν, εἰς τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νά ἐξαγάγουν ἀπό τὴν μήτραν τοῦ Ἔθνους νέους πολιτικούς ἄνδρας, θά πρέπει νά θεωρήσουν τούς ἑαυτούς των ὡς ἀποτυχόντας».

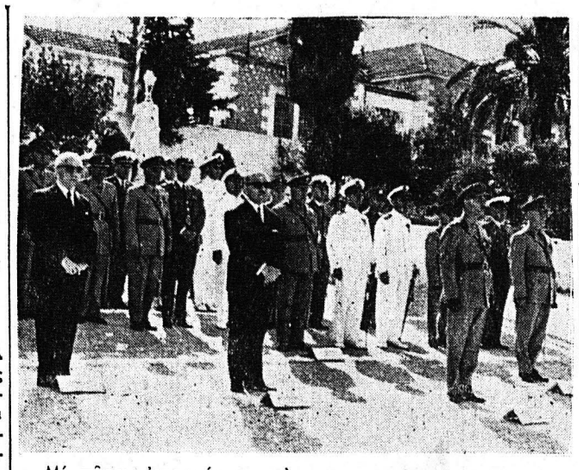

Μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα καὶ ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἐθνικῆς ἐξάρσεως ἐγένετο τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἡ ὁρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων τῆς 82ας Σειρᾶς εἰς τὸ Κ.Ε.Τ.ε.Σ. Εἰς τὴν ἡμερησίαν του διαταγὴν ὁ διοικητὴς ἀντισυνταγματάρχης κ. Ἀθ. Σωτηρόπουλος ἀνέφερε, μεταξύ ἄλλων:

Σεῖς εἶσθε ἡ πρώτη ἐκπαιδευτικὴ σειρὰ ποὺ ἔσπευσε νὰ πιάσῃ στὰ χέρια τὰ τιμημένα ὅπλα τῆς Πατρίδος μετὰ τὴν χαραυγὴν τῆς νέας ἐποχῆς ποὺ σήμανε γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας ἡ 21η Ἀπριλίου 1967 καὶ ὅταν ὁ καιρὸς περάσῃ καὶ ὁ σημερινὸς ἀγὼν τελεσφορήσει θὰ αἰσθάνεσθε ὑπερήφανοι γιατὶ ἀνήκετε στὴν γενιὰ τοῦ 1967 καὶ μάλιστα εἶσθε οἱ πρωτοπόροι της.

Ἀνωτέρω μία εἰκὼν τῶν ἐπισήμων κατὰ τὴν ὁρκωμοσίαν. Διακρίνονται ὁ Νομάρχης κ. Θ. ΛΑΔΑΣ, ὁ Δήμαρχος κ. Ν. ΒΕΤΣΟΣ καὶ οἱ λοιποὶ ἐκπρόσωποι.

ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ & ΓΑΛΛΙΑΝ

160 ΝΕΚΡΟΙ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΔΥΟ ΤΡΑΓΙΚΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 5. — Εἰς 160 ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ δύο ἀεροπορικῶν δυστυχημάτων τά ὁποῖα ἔλαβον χώραν χθὲς τὴν πρωΐαν. Οἱ νεκροὶ, ἀδειοῦχοι Ἄγγλοι ποὺ εἶχον μεταβῆ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, ἐπέστρεφαν εἰς Ἀγγλίαν ὅταν τὸ ἕνα ἀεροπλάνον συνετρίβη εἰς τὰ ὄρη περὶ τὴν Περινιὸν τῆς Γαλλίας. Οὐδεὶς τῶν 88 ἐπιβατῶν καὶ πληρώματος διεσώθη.

Μετ' ὀλίγας ὥρας ἕνα ἄλλο ἀεροπλάνον, ἐνῶ προσεπάθει νὰ προσγειωθῆ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Μάντσεστερ τῆς Ἀγγλίας, συνεπεία βλάβης κατέπεσε καὶ συνετρίβη ἐπὶ κτιρίων μὲ συνέπειαν νὰ εὕρουν οἰκτρὸν θάνατον οἱ 70 ἐπιβάται του. Δέν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ἄν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα θύματα ἀπὸ τυχὸν εὑρεθέντας καὶ φονευθέντας ἐντὸς τῶν πληγέντων κτιρίων.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΤΑΛΕΙΨΙΣ

Ἀπὸ τάς ἐφημερίδας:

«Ὁ Νομάρχης κ. Θεοδ. Λαδᾶς, ἐδήλωσε προχθὲς πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τύπου, ὅτι τὸν μέχρι τοῦδε ἐπαφῶν μὲ τὴν ὑπαιθρον καὶ τῶν ἐπισκεφῶν του εἰς τά δημόσια κτιρίσματα καὶ τὰ διάφορα ἱδρύματα καὶ ὀργανισμοὺς τῆς πόλεως καὶ ἄλλων ἀστικῶν κέντρων, διεπίστωσεν ὅτι τά κτίρια εἶχον ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὴν μοῖραν μας. «Αἰτία τοῦ κακοῦ ἐστίν, ὑπῆρξεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἡ φαυλοκρατία. Ὁ Νομός μας εὑρίσκεται εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἐκ πάσης πλευρᾶς. Τελεία ἡ ἐγκατάλειψίς του. Οὐδ' ἐπιδείχθη ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους τῶν φαυλοκρατῶν. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἔρχεται τε ἡμέρα ἐξ ὅλων τῶν Νομῶν τῆς χώρας. Εἶναι λυπηρόν, ἐπαινεῖ τὸ φαινόμενον. Καί νά ἐρωτηθῆ κανεὶς ὅτι εἴχαμε ἀπό τὸν Νομόν μας δύο πρωθυπουργοὺς κ. Λυπᾶμαι διὰ τάς διαπιστώσεις αὐτάς, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινάς. Πράγματι εἶναι ἀλήθεια καὶ πικρά. Τό χειρότερον ἐστὶν τό ἑξῆς: Ὅτι αὐτή ἡ ἐγκατάλειψις ἐξεδηλοῦτο εἰς τὸν πολύ κρίσιμον ἐποχὴν, καὶ ἡ τά ἄλλα διαμερίσματα τῆς χώρας ἐκάλπαζον καί καλ τῶν, τὼρα ἀκόμη πρός τὴν πρόοδον. Ἔχομεν δέ προεἰδοποιήσει μυριάκις μὲχρι τοῦ μάλιστα νά ἔχωμεν ἐπίγνωσιν ἴσως καί ἀνιαροί, ὅτι ἐ ἡ ἐγκατάλειψις αὐτή συνεπάγετο αἱ Πάτραι καί ἡ περιοχή τῶν θά καταντοῦσαν μετά ὀλιγοετοῦς ἀκριβεῖας ἡ ὑποανάπτυκτος περιοχὴ μιᾶς προνομιούχου χώρας. Ἀλὰ Νότιος Ἰταλία, δηλαδή, ἄν μή καί χειρότερα.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ἀνεγρφη ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Ἀλαγιές ἐπεσκέφθη τήν παρεμβάσσαν Παρασκευὴν τό Ἐθνικόν Ἱστορικὸν Μουσεῖον καὶ παρέδωσεν εἰς τὸν ἔφορον αὐτοῦ ὡς δωρεὰν του, σπανιώτατον ἀντίτυπον τοῦ λόγου τοῦ ὁποῖου ἐξεφώνησε τήν 27 Ἰουλίου τοῦ 1829 εἰς τὴν Βουλήν, ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ὁ 10ος σχετικὸν μέ τὴν ἀποστολὴν Γαλλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλά τό ἀνωτέρω κείμενον εἶναι ἰδιαιτέραν ἀξίαν, ὄχι μόνον αὐτό καθ' ἑαυτό ὡς «ἀντίτυπον», ἀλλὰ καὶ ὡς περιεχόμενον, πολλῷ μᾶλλον ὅταν εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ὁ 10ος τῆς Ἑλλάδος, βασιλεύσας μεταξύ τῶν ἐτῶν 1824 καὶ 1830, ὑπῆρξε θερμὸς φιλέλλην καὶ ἐπρόσφερεν σημαντικῶς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἐπιβεβαίωνε νά χαθῆ τήν τελευταίαν στιγμὴ ν λόγω τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἰμπραήμ καὶ τοῦ ὁποῖου θά ἐχάνετο ἐάν δὲν ἤρχετο ἐγκαίρως εἰς τὴν Πελοπόννησον τῇ διαταγῇ τοῦ Κόμητος τοῦ στρατηγὸς Μαιζὼν ἐάν δὲν ἐλάμβανε ἐπίσης τὸν τό 1828 καὶ ἡ Ναυμαχία τοῦ Ναυρίνου. Ὅσοι δέ τὸ γνωρίζουν ἄς ἔχουνὑπ' ὄψιν των, ὅτι ἡ ὁδὸς Καρόλου τῆς πόλεώς μας εἶναι ἀφιερωμένη ἀκριβῶς εἰς τὸν Φιλέλληνα Γάλλον Βασιλέα Κάρολον, ἐπιτιμῶντας τοῦ ὁποίου μάλιστα τό 1830, σημαντικῶς ἐβοήθησε τούς Ἕλληνας.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω λοιπόν ὁ κ. Δήμαρχος ἤ ἄλλος ἄς φροντίσουν, τό μὲν τὴν ἐξασφάλισιν ἔστω ἀντιγράφου τοῦ «ἀντιτύπου» αὐτοῦ διὰ τὸν πλουτισμὸν τῆς Βιβλιοθήκης μας ἤ ἱδρυθησομένου ἀσφαλῶς Λαογραφικοῦ Μουσείου Πατρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀρχαίου τούτου τῆς Γαλλίας, ὅταν ὁδὸν προϋπῆρχεν, ἐφ' ὅσον περὶ ἱστορίας πρόκειται καὶ ἡ στενώτατα συνδεομένης μὲ τὴν πόλιν μας.

ΥΦΗ

Ἀνεγνώσαμεν εἴδησιν, συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ὀργανισμοί τινές, ἀκόμη δέ καί ὁ Δῆμος Πατρέων ζητοῦν ἐπιμόνως ἀπό τὴν νέαν Ἐθνικήν Κυβέρνησιν, ὅπως ἐπιλύση τό θέμα τῶν ὑψῶν. Κατ' ἀρχὴν ἀναμφίβολα ὀρθῶς ζητεῖται ἡ ἐπίλυσις ἑνὸς τόσου ζωτικοῦ προβλήματος, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστόν ὅτι ἔχουν πεπαγώσει αἱ οἰκοδομικαί ἐργασίαι, πέραν τοῦ ὅτι τό ὑφιστάμενον σήμερον καθεστώς τῶν «τομέων» ὁδηγεῖ εἰς ἄνισον μερισμὸν τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν. Πράγματι ὅταν εἰς μέν τό κέντρον ἐπιτρέπονται ἕξ ἤ ἑπτά ὄροφοι, εἰς τάς ἀκραίας δέ συνοικίας μόνον δύο, εἶναι καταφανές ὅτι εὐρισκόμεθα ἐνώπιον ἀξιοποιήσεως τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν μὲν εἰς βάρος τῶν δέ. Ἐν ὄψει δὲ τοῦ ὅτι τό σύστημα αὐτόεἶναι καί ἀντιεπιστημονικόν διότι ὁδηγεῖ εἰς αὔξησιν τῆς πυκνότητος κατοικίας καί κινήσεως ἐκεῖ ὅπου ἤδη ὑπάρχει μεγάλη κίνησις καί ἀσφαλῶς ἀργότερον καί συμφέρησις κυκλοφορίας εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη λύσις, εἶναι μία καί μόνον: Ὁ καθορισμός ἀνωτάτου ἀριθμοῦ ὀρόφων δι' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ τήν πόλιν, ἐν συνδυασμῷ πρός παράλληλον ἐφαρμογήν τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ ἤτοι τῆς ἀνεγέρσεως τῶν ὀροφων ἐν ἐσοχῇ (καί οὐχὶ εἰςτήν πρόσοψιν) ἀναλόγως τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ. Εἶναι δέ πάντα ταῦτα τόσον ἁπλᾶ καί τόσον λογικά, ὥστε νά ὑπάρχῃ ἡ βεβαιότης, ὅτι οὐδεὶς θά τολμήσῃ νά εἰσηγηθῆ ὁ,τιδήποτε διαφορετικόν.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Ἔχομεν προειδοποιήσει τήν Κυβέρνησιν, ὅτι εἰς τό λεγόμενον Ποδόσφαιρον, ἀπό τό ὁποῖον πολλοὶ κυφῆνες ἐξαρτοῦν πολλαπλᾶ συμφέροντα, ὑπάρχει τοιαύτη ἀκαταστασία καί αὐθαιρεσία ἔναντι τῶν νόμων καί τῆς ἠθικῆς τάξεως ὥστε νά ἐπιβάλλεται ἄμεσος ἐπέμβασις τοῦ Κράτους, καί δή ὄχι μέ χειρουργικόν νυστέρι, ἀλλὰ μέ πρίονι. Ἐπανερχόμεθα εἰς τό θέμα ἐξ ἀφορμῆς τῆς διά μιᾶς ἤ δύο, ὡς λέγεται, ψηφῶν, ἀπορρίψεως δύο ἐνστάσεων τῆς Παναχαϊκῆς, δι' ἰσαρίθμους μεγίστης βαθμολογικῆς σημασίας ἀγῶνας, ἀπορρίψεως, ἡ ὁποία σημαίνει ὅτι αἱ Πάτραι δι' ἕν ἀκάμη ἔτος θά μείνουν ἔξω τῶν τεραστίων ὠφελημάτων, τά ὁποῖα δημιουργεῖ διά μίαν πόλιν καί τούς κατοίκους της ἡ περί τό ποδόσφαιρον παντοία κίνησις. Τό ἐρώτημα, τό ὁποῖον καλεῖται νά ἐξετάσῃ ἡ Κυβέρνησις εἶναι διαυγές: Ἐχρησιμοποίησαν αἱ ὁμάδες καθ' ὧν αἱ ἐνστάσεις τῆς Παναχαϊκῆς, παίκτας πού δὲν ἔπρεπε νά χρησιμοποιήσουν; Καὶ ἐν συνεχεία: Ἡ τοιαύτη ἀντικανονική χρησιμοποίησις παικτῶν συνεπάγεται ἤ ὄχι μηδενισμόν τῆς μὲν καί νίκην τῆς δὲ. Ἐάν ἔτσι εἶναι τά πράγματα, αἱ ψηφοφορίαι τῶν οἱωνδήποτε κυρίων δέν ἔχουν καμμίαν θέσιν καί ὁ κυβερνητικός ἐκπρόσωπος ἔχει κάθε δικαίωμα νά τίς γράφει εἰς τά παλαιά του ὑποδήματα. Ὁπωσδήποτε ἐλπίζομεν νά γίνῃ κατανοητόν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν ἔχουν ἀνάγκην μιᾶς ὑπευθύνου καί σαφοῦς ἀνακοινώσεως περί τοῦ ὅτι ἔχουν, ἤ δὲν ἔχουν δίκαιον νά διαμαρτύρωνται. Καί τήν ἀναμένουν, ὄχι ἀπό τήν οἱανδήποτε ἐπιτροπὴν ἤ ἐπιτροπεύουσαν, ἀλλὰ ἀπό τὸν ἴδιον τὸν Δῆμον, ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Ἀλ. Βρῆς εἰς τό Δημοτικόν Συμβούλιον, ἀλλά ἀπό τήν Γενικήν Γραμματείαν Ἀθλητισμοῦ, ἡ ὁποία κάλλιον ἡμῶν γνωρίζει πόσαι χιλιάδες ἀνθρώπων πολλάκις ἐπικρίνουν τούς διοικοῦντας, ἐνῶ οἱ ὑπεύθυνοι εἶναι ἄλλοι. Ἄς δοθῆ λοιπόν ἡ ἀπάντησις. Ἔχουν ἤ δὲν ἔχουν δίκαιον αἱ Πάτραι;

ΣΠΑΤΑΛΗ

Ὁ Νομάρχης κ. Θ. Λαδᾶς ἔχει ἐναπροτέρημα. Εἶναι σκληρός εἰς τάς παρατηρήσεις του ὁσάκις συμβαίνει νὰ εὑρίσκεται ἐνώπιον παρανομιῶν ἤ ἀνικανοτήτων. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα π. χ. ἀνεφέρθη εἰς τό γεγονός, ὅτι ἐνῶ ὑπάρχουν διαθέσιμα πέντε ἑκατομμύρια δραχμαί, δέν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἡ ἀνέγερσις ἑνός κτιρίου διά τὴν στέγασιν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταχυδρομείου μὲ ἀποτέλεσμα νά δαπανᾶ τό Κράτος δι' ἐνοίκιον 49.000 μηνιαίως!!

Ἀλλά ὁ κ. Νομάρχης, μόλις ὀλίγας ἡμέρας εὑρισκόμενος ἐν Πάτραις, δέν εἶναι δυνατόν νά τὰ γνωρίζῃ καί ὅλα. Τί θά ἔλεγε π.χ. ἄν τοῦ ἀποκαλύψωμεν αὐτό τό ὁποῖον καί ἡμεῖς κατάπληκτοι ἐπληροφορήθημεν πρό ὀλίγων ἡμερῶν; Ὅτι, δηλαδή, ἕτεραι 27.000 δραχμαὶ δαπανῶνται μηνιαίως ἀπό τό Κράτος, καί δή ἀπό τοῦδε διά τήν ἐνοικίασιν ἑνός ὀρόφου, τοῦ ἰδίου κτιρίου ἔνθα τό Ταχυδρομεῖον, διά τὴν.. ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, οἱ ὁποῖοι ὅμως οὐδὲ κάν ἔχουν ἐκλεγῆ ἀκόμη; Διότι, ἀκόμη καί ἄν δεχθῶμεν ὅτι τά γραφεῖα αὐτά ἔδει πράγματι νά ἐνοικιασθοῦν, ἦταν ἀνάγκη μήπως νά ἐπιλεγοῦν αὐτά τά κεντρικά καί πολυδάπανα; Δέν ὑπάρχουν ἄλλαχοῦ τῆς πόλεως παρόμοια μέν ἀλλὰ καί εὐθηνότερα κτίρια; Νομιζομεν ναί!!

ΤΟ "ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ,,

Κατ' ἀρχὴν φαίνεται πράγματι λογική ἡ ἄποψις ἡ υἱοθετηθεῖσα τήν παρελθοῦσαν Τετάρτην ὑπό τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅτι ὁ Δῆμος Πατρέων δὲν ἔχει κανένα συμφέρον ἀπό τήν μετατροπὴν τοῦ «Δημοτικοῦ Θεάτρου» εἰς Νομικόν Πρόσωπον, πρῶτον μὲν διότι τό Θέατρον οὐσιαστικῶς θά ἀνεξαρτοποιεῖτο καί δεύτερον διότι ὁ Δῆμος θά τό ἔχανε ὡς περιουσιακόν στοιχεῖον. Εἴμεθα βέβαιοι ὅμως, ὅτι καί οἱ Δημοτικοί παράγοντες θά κατανοοῦν, ὅτι ἡ τοιαύτη διατήρησις τῆς «ἀνεξαρτησίας» τοῦ «Δημοτικοῦ συνεπάγεται διά τόν Δῆμον ὠρισμένας ὑποχρεώσεις, ἡ σπουδαιοτέρα τῶν ὁποίων εἶναι ἡ δι' ἀξιοπρεπεῖς καί ἀξιολόγους μόνον σκοπούς, ἀνταξίους ἄλλωστε τῆς ἱστορίας του, χρησιμοποίησὶς του· Διότι ἐάν ἐπρόκειτο νά διατηρηθῆ τό Θέατρον ὡς δημοτικόν διά νά ὀργανοῦνται εἰς αὐτό ἐν ὀνόματι τοῦ Δήμου, δυστυχῶς, χοροί μασκέ, ἤτοι χοροί τῶν «ἐλαφρῶν» δεσποιναρίων ἤ διά νά συνεδριάζουν καί νά συσκέπτωνται κεκλειμένων τῶν θυρῶν οἱ διάφοροι κουκουέδες, καλλίτερον θά ἦτο νά εἶχεν ἀπαλλαγῆ ὁ Δῆμος τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου διά νά μή γίνεται καί ὁ ἴδιος... θέατρον. Ἀλλά βεβαίως, θά εἴπῃ τις, ὅτι πολλά πράγματα ἤλλαξαν ἤδη εἰς τόν Δῆμον. Εὐτυχῶς.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ

Κάπως ἀργὰ βέβαια τό σημειοῦμεν, ἀλλὰ εἶναι ἴσως ἀναγκαῖον:

Τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας, τό ὁποῖον χρησιμοποιοῦν οἱ μαθηταὶ τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ Γυμνασιοῦ, ἀναφερόμενον εἰς τά γεγονότα τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, γράφει μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ἡ Ἑλλὰς προσεπάθησε νά μείνῃ οὐδετέρα κατά τὴν μεγάλην αὐτὴν σύγκρουσιν!! Καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ὄντως ἐφαίνετο τότε ὅτι ἠκολουθεῖτο δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἤδη ὅμως, 27 χρόνια μετὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον οἱ πάντες γνωρίζουν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ψυχικῶς τεταγμένη μέ τάς ἐλευθέρας συμμαχικάς χώρας,ἐν πολλοῖς δὲ οἱ τότε Δυνάμεις τοῦ Ἄξονος Ἰταλία καὶ Γερμανία δὲν εἶχον ἄδικον νά «καταγγέλλουν» ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπεστήριζε παντοιοτρόπως τὸν Συμμαχικὸν ἀγῶνα. Ἐρωτᾶται ὅθεν; Θά ἐξακολουθήσουν οἱ ἑλληνόπαιδες νά μανθάνουν τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν διαστρεβλωμένην; Πέραν τοῦ ὅτι, φυσικὰ, εἶναι ἱστορία γραμμένη εἰς τὴν μαλλιαροκομμουνιστικὴν διάλεκτον, ποὺ δὲν εἶναι καὶ αὐτὸ εὐκαταφρόνητον. Ἄς ὑπυπωθοῦν λοιπὸν νέα βιβλία. Ἔστω καὶ κατ' ἀντιγραφὴν τῶν παλαιῶν, μέχρις ὅτου συνταχθοῦν τά νέα.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

Παρατηρεῖται ἐνίοτε τά φαινόμενον νά καταλαμβάνουν οἱ ἀνεγείροντες νέας οἰκοδομάς, χῶρον, ἀπό τήν εἰς τήν προέκτασιν τοῦ οἰκοπέδου των δημοσίαν ὁδόν, μεγαλύτερον τοῦ ἐπιτρεπομένου καί ἐν πάσῃ περιπτώσει μεγαλύτερον ἀπό ἐκεῖνον πού τούς χρειάζεται. Καί ὁσάκις μὲν πρόκειται περί ὁδοῦ ἔνθα ἡ κυκλοφορία εἶναι μικρά τό πρᾶγμα δέν ἔχει σημασίαν. Ὅταν ὅμως πρόκειται περί κεντρικῶν καί πολυσυχνάστων ὁδῶν ἡ Ἀστυνομία ὀφείλει μετὰ σχολαστικότητος νά ἐφαρμόζῃ τάς σχετικάς διατάξεις, εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀμεροληψίας του, καὶ, ἐπὶ τό ἀκριβέστερον, ἐν τῇ ματαίᾳ προσπαθείᾳ του νά σώσῃ τό κῦρος του, ὅπερ συνεχῶς καταρρέει, ἐξακολουθεῖ ἀνὰ τριήμερον ἤ πενθήμερον τήν μετάδοσιν διαφόρων ἐπιστολῶν τάς ὁποίας διάφοροι γραικύλοι στέλλουν εἰς τὸ Β. Β. C. διὰ νά ἐπικρίνουν τὸ νέον ἐν Ἑλλάδι καθεστὼς ἤ καὶ νὰ τό ἐπαινέσουν, ἄν καὶ περὶ καθεστῶτος δὲν δύναται νά γίνῃ κἄν λόγος, ἐφ' ὅσον, μετά τὴν ἀναθέωρησιν τοῦ Συντάγματος διὰ νά μή δύναται νὰ εἶναι βουλευταὶ οἱ ἀνίκανοι καὶ οἱ ἀπάτριδες, θά ὁδηγηθῶμεν εἰς δημοψήφισμα καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κανονικάς ἐκλογάς πρὸς τερματισμὸν τῆς ἐκτροπῆς καὶ ἐπάνοδον εἰς τὸν κανονικὸν καὶ νοσβουλευτικὸν βίον. Ἐὰν ὅμως οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ Β. Β. C. οἴτινες ματαίως ἐπεχείρησαν νά ἀποκρύψουν τήν ἀριστερὰν ἤ ἔστω κεντροαριστερὰν τοποθέτησὶν των, ἐπιμείνουν εἰς τήν μετάδοσιν αὐτῶν τῶν ἀνοησιῶν καὶ εἰς τινας περιπτώσεις καὶ τῶν ψευδολογιῶν ὠρισμένων πληρωμένων τομαρίσκων τῆς Μόσχας, ἄς φροντίσουν νά μεταδίδουν καὶ τά ὀνόματα τῶν ἐπιστολογράφων των. Ἄν δέν τό πράξουν, ἄς μᾶς εἴπουν τουλάχιστον διά ποῖον λόγον δὲν θά ἔπρεπε νά σκεφθῆ τίς, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗαι χαλ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 8 σελίδα

Οἱ ἐσωτερικοὶ ἀντίκτυποι - Αἱ ἐξωτερικαὶ ἀντιδράσεις

Η ΕΛΛΑΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ

Ὁ κ. ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ σχολιάζει τὰ γεγονότα

Ἀρθρογράφος τις τῆς «Νιοὺ Γιόρκ Τάϊμς» ἐπεχείρησε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα νά πείσῃ τούς ἀναγνώστας του, ὅτι τό ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν κατέστη ἐκρυθμος δέν θά πρέπει νά ὁδηγήσῃ εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι πρέπει νά ἐνισχύεται ἡ θέσις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καί γενικώτερον τῆς Ἑλλάδος, ὡς παράγοντος σταθερότητος. Ἀλλά εἴτε τό θέλει, εἴτε ὄχι ὁ κ. ἀρθρογράφος, ἡ πραγματικότης εἶναι, ὅτι οἱ ἐξ Ἰσραὴλ Αἰγύπτου καί ἀλλαχοῦ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς Ἀμερικανοὶ φεύγοντες ἐκεῖθεν τὴν ἀπειλὴν πολεμικῶν γεγονότων καί ταραχων, καταφεύγουν, διά λόγους ἀσφαλείας των, εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν ἀμφιβάλλει ὁ ἀρθρογράφος, ἄς ἀναμείνῃ ἐπ' ὀλίγον τὴν συναντ